

РЕШЕНИЕ

№ 7082

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 13.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **8366** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с §17, ал.3 от ПЗР на Закона за управление на отпадъците (отм.).
Образувано е по жалба от [фирма] срещу ЗАПОВЕД № ТРД-15-153/02.07.2012 г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 639/2007 за ТДОЧЦМ по съображения, че до 15.02.2012г. не са ангажирани доказателства, че площадката, вписана в лиценза, отговоря на изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.).

По изложените в жалбата доводи, поддържани в съдебно заседание от адв.С. се моли да се отмени заповедта.

Ответната страна чрез юрк. А., моли заповедта да бъде потвърдена като законосъобразна, тъй като в посочения по-горе срок жалбоподателят не е представил изискуемите документи по §17, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (отм.).

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от него, поради което има правен интерес от оспорването. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 14.08.2012г. (л. 27 от делото), а жалбата му е депозирана на 24.08.2012г., т. е. в срок.

С оспорената заповед е прекратен лиценз № 639/2007 за ТДОЧЦМ по съображения, че до 15.02.2012г. не са ангажирани доказателства от жалбоподателя, че имотът е

отреден за производствени и складови дейности съгласно ЗУТ.

С жалбата се оспорват посочените констатации, като се визира, че са представени всички необходими документи съгласно чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.) на 09.01.2012г. чрез [фирма], клон [населено място], където е седалището и адреса на управление на жалбоподателя. В подкрепа на твърдяното се представя обратна разписка с номер на пратка 8880-549 N и писмо от пощенския оператор изх. № 15300392/20.08.2012г., от които е видно, че цитираната препоръчана пратка е доставена на 11.01.2012г. на получателя МИЕТ срещу подпис на г-жа А. – служител в деловодството на министерството.

Също така се представят документи, удостоверяващи съответствието на площадката с изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.)– всички с дата, предхождаща 11.01.2012г, когато се твърди, че са представени на ответника.

Заповед № РД 15-153/02.07.2012г. е издадена на основание §17 от ПЗР на ЗИД на ЗУО във вр. с чл.54, ал. 2 от ЗУО (отм.). Същата е подписана от заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма И. М., на когото със заповед на министъра № РД-16-480/24.04.2012г. са делегирани такива правомощия.

В придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка (л.2 по делото), административният орган твърди, че в МИЕТ няма входирано заявление с приложения към него документи на 11.01.2012г. В подкрепа на твърдението си представя извадка от входящия регистър на министерството (л. 71-131 по делото), от която е видно, че в периода 11.01. - 18.01.2012г. изобщо няма входирана поща, подадена от [фирма]. Същевременно в срока по чл. 193, ал.1 от ГПК ответникът не е оспорил писмо от [фирма] изх. № 15300392/20.08.2012г., който представлява официален документ по смисъла на чл. 179, ал.1 от ГПК. Нещо повече, в свое становище от 16.11.2012г. процесуалният представител на ответника оспорва само съдържанието на посочената по-горе пратка, но не и факта на получаването ѝ от МИЕТ. Посочва, че представя копие от плик на пратката, но същият не е приложен към становището и липсва по делото. Въпреки указаната му доказателствена тежест с определение от 10.09.2012г. и протоколно определение от 25.10.2012г., ответникът не е ангажирал доказателства какво съдържа получената от него пратка 8880-549 N, както и къде във входящия регистър на МИЕТ е описано нейното съдържание. С разпореждане на съда от 07.12.2012г. е дадена възможност на ответника да ангажира свидетелските показания на служителката А., получила пратката. Разпореждането е получено от ответника на 10.12.2012г., но разпит на същата не е поискан.

Страните не спорят относно това дали площадката, фигурираща в лиценза на жалбоподателя, отговаря на изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.), тъй като документите, удостоверяващи или не това съответствие, изобщо не са разгледани по същество от ответника. Административният акт е издаден на формално основание съгласно §17, 3 във вр. ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (отм.). В тези разпоредби е предвидено, че лицата, притежаващи лиценз за ТДОЧЦМ, представят в 10-месечен срок от влизане в сила на закона в МИЕТ документи, удостоверяващи изпълнението на изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.). В случай, че за част от вписаните в лиценза площадки не се представят документи, лицето заявява тяхното заличаване от лиценза. При неизпълнение на тези изисквания лицензът се прекратява служебно. §17 е приет с ДВ бр.30/2011г., в сила от 15.04.2011г., като първоначалният срок е 9 месеца, който тече от 15.04.2011г. и съответно е следвало да изтече на 15.01.2012г., преди който момент е прието изменение в параграфа и срокът е удължен с още един месец, т.е. до 15.02.2011г. Срокът е преклузивен.

Съгласно чл.54, ал.2 от ЗУО (отм.) дейностите с отпадъци от черни и цветни метали се извършват само на площадки, разположени на територии, определени с общи устройствени планове за производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда. За думата „общи” от израза ОУП - има решение на КС - Решение № 3 на КС на РБ /ДВ, бр. 26 от 2012/, което не променя смисъла, че площадките следва да са съобразени с устройствените планове, тъй като основанията за отмяна е субектите с лицензи на териториите, където има и не общи устройствени планове – да са равнопоставени, поради което е отпаднал изразът „общи”, но безспорно в духа на цялото решение – се касае за изискване, което ако не се съобрази се прекратява лицензът, т.е. за една преустановяваща дейността мярка.

Съдът приема, че в посочения срок жалбоподателят безспорно е спазил срока в закона като е подал заявление с приложения към него документи, относими към изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.) Този извод се основава както на липсата на оспорване на писмо от [фирма] изх. № 15300392/20.08.2012г. като официален документ, така и на неангажиране на доказателства в обратния смисъл, т.е. че пратка 8880-549 N съдържа други документи, различни от твърдяните от жалбоподателя. В случая не се касае до отрицателен факт, както твърди пълномощника на ответника, тъй като съдържанието на получената пратка е положителен факт и същото се описва във входящия регистър на МИЕТ – видно от представената извадка от него. Съдът не кредитира показанията на свидетеля – Д. Д. поради заинтересоваността му от изхода на спора, тъй като същият е съпруг на Л. Д., която в качеството си на ЕТ е жалбоподател по делото.

Липсата на данни за входиране на заявлението, подадено от жалбоподателя на 11.01.2012г., не означава, че същото не е представено в МИЕТ, както изисква §17, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (отм.). Съгласно чл. 62, ал.2, изр.1 от ГПК срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата. От писмо от [фирма] изх. № 15300392/20.08.2012г. е видно, че пратката е доставена в МИЕТ на 11.01.2012г. Като официален документ, който не е оспорен, цитираното писмо съставлява доказателство за извършеното доставяне. От изложеното следва, че ответникът е получил писмото. Входирането на документите в него е във властта на административния орган. Съдът не кредитира твърденията на пълномощника на ответника в с.з. от 13.12.2012г., че всеки постъпил документ се входира, номерира, сканира и пази в архива на МИЕТ, тъй като същият не е представил по делото вътрешните правила за работа на дирекция „Административно обслужване” и правилника за документооборота на министерството, в които твърди, че е уредена тази процедура. Но дори и в тях да е записано такова задължение на ответника, в случая очевидно то не е изпълнено, тъй като няма данни полученото писмо с номер на пратка 8880-549 N да е входирано. Неизпълнението му не може да бъде основание същият да черпи права от неправомерното си действие. Що се отнася до съдържанието на писмото, съдът приема за доказано твърдението на жалбоподателя за приложения документи, относими към изискванията на чл. 54, ал.2 от ЗУО (отм.), тъй като МИЕТ не представя пратка 8880-549 N, от която да се установи друго съдържание, нито твърди че е получило празен плик.

По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателят е изпълнил изискването на §17, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (отм.) в частта му относно

представяне в срок на документи, които административният орган е следвало да разгледа. Поради това Заповед № РД 15-153/02.07.2012г. на зам. министъра на икономиката, енергетиката и туризма следва да бъде отменена като издадена на формално основание, което не е налице, а преписката да бъде върната на административният орган за произнасяне по същество. Доколкото административната процедура не е завършила, съдът не може да дава указания по съдържанието на акта.

С оглед искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото, направено в съдебно заседание на 13.12.2012г., и предвид липсата на възражение за тяхната прекомерност, направено от ответника, същото следва да бъде уважено за разноски в общ размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева, от които 50 лв. държавна такса и 700 лв. платен хонорар за адвокат.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II о., 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], ЗАПОВЕД № ТРД-15-153/02.07.2012 г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 639/2007 за ТДОЧЦМ.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката, енергетиката и туризма да заплати на [фирма] сумата от 750 (седемстотин и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН